

مدارس مسموم

محمد داوری

ماجرای مسمومیت دانش‌آموزان که با تکرار آن در قم و سپس مشاهده موارد دیگر در تهران و لرستان نگرانی‌های خانواده‌ها و دانش‌آموزان را تشدید کرده است، دارد پیچیده و مبهم‌تر می‌شود و تبعات بیشتری را بر فضای مدارس و افکار عمومی تحمیل می‌کند و کانون مدرسه را که در کنار کانون خانواده باید یکی از امن‌ترین کانون‌ها باشد به شدت آسیب می‌زند. متأسفانه در شرایطی که مدارس به دلایل مختلف از ناکارآمدی رنج می‌برند، این موضوع نیز بر عمق و گسترش ناکارآمدی مدارس می‌افزاید. مدارس که در طول سال تحصیلی و روزهای فعالیت پذیرای میلیون‌ها کودک و نوجوان هستند در فضای ذهنی و روانی دانش‌آموزان بسیار موثرند، همه روزه هنگام بازگشت از مدرسه دانش‌آموزان از اتفاقات ریز و درشت مدرسه برای والدین تعریف می‌کنند، تاثیر ساعاتی که در مدرسه گذرانده‌اند با خروج از مدرسه نه تنها پایان نمی‌یابد، بلکه تازه آغاز می‌شود چه در گپ و گفته‌هایی با دوستان و همکلاسی‌ها و هم مدرسه‌ای‌ها و چه با اعضای خانواده، لذا نگرش و حس و حالی که در مدرسه برای دانش‌آموزان ایجاد می‌شود، زندگی آنها را متاثر می‌سازد. بنابراین در این مدتی که خبر مسمومیت دانش‌آموزان در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی گسترش یافته متأسفانه به دلیل تکرار آن و ابهام در دلایل این اتفاق و گسترش آن به سایر استان‌ها احساس ناامنی در دانش‌آموزان و والدین به ویژه دانش‌آموزان دختر را افزایش داده و بی‌اعتمادی به سخنان مسوولان بر شدت و استمرار این احساس ناامنی افزوده است. مدارس مسموم نمی‌تواند کانون زندگی برای دانش‌آموزان باشد، برای دانش‌آموزانی که مدارس و کتاب‌های درسی چندان برایشان جذابیت ندارد و از مدارس فراری هستند، احساس ناامنی نسبت به سلامت خود این حس منفی را تشدید کرده و مدرسه را از کانون توجه ذهنی و روانی دانش‌آموز خارج می‌کند. لذا تاپیش از اینکه موضوع مسمومیت در مدارس و مدارس مسموم فراگیرتر نشده و آسیب عمیق‌تر و جدی‌تر و گسترده‌تری وارد نساخته است، مسوولان با شفاف‌سازی و صداقت در اطلاع‌رسانی از نگرانی‌های والدین و دانش‌آموزان بکاهند و مانع از این شوند که علاوه بر مسمومیت‌های شیمیایی، مدارس دچار مسمومیت‌های ذهنی و روانی نیز

بشوند، چراکه مدارس مسموم بیش از اینکه نویددهنده زندگی باشد،
تهدیدکننده آن است.

□□□□□□ 1401 □□□□□ 6 □□□□□□ □□□□□□□□ :□□□□